

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-4 У 6742/17
Дана: 16.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца _____ и _____ из _____

, против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, ради поништаја закључка број 071-01-1149/2017-03 од 06.04.2017. године, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним закључком одбачена је, због ненадлежности, жалба тужилаца изјављена због непоступања Дома здравља у Лапову, по њиховом захтеву од 27.12.2016. године.

У тужби, поднетој овом суду дана 27.04.2017. године, којом оспоравају законитост закључка туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјлног права, тужиоци наводе да информације у вези са имунизацијом становништва јесу информације од јавног значаја,

а да Повереник не би требало да буде везан квалификацијама из захтева, већ садржином захтева. Истичу да имунизација мора да буде транспарентна, будући да је законом обавезна за све и сваки грађанин мора бити потпуно обавештен о имунизацији, односно од општег је друштвеног значаја, па по оцени тужилаца, право на обавештавање из Закона о правима пацијената и право на информацију од јавног значаја, представљају две стране исте ствари. Са наведених разлога, предлажу да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да се тужба одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао: тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган одбацио жалбу тужилаца изјављену због непоступања Дома здравља у Лапову, по захтеву тужилаца поднетом 27.12.2016. године, због ненадлежности, дајући за своју одлуку довољне и јасне разлоге, које, као правно ваљане, прихвата и овај суд.

Ово стога што су, према стању списа и образложењу оспореног закључка, тужиоци захтевом од 27.12.2016. године, за слободан приступ информацијама поднетом Дому здравља у Лапову, тражили да пре вакцинације детета буду правовремено обавештени у вези са наведеном медицинском мером и да им се доставе одговори на одређена питања, цитирајући притом и одредбе Закона о правима пацијената, из којих произлази тражено право, између осталих и одредбе члана 7. наведеног закона, према коме пацијент има право на све врсте информација о стању свог здравља, здравственој служби и начину како је користи, као и на све информације које су на основу научних истраживања и технолошких иновација доступне, као и члан 11. истог закона, према коме пацијент има право да од надлежног здравственог радника благовремено добије обавештење које му је потребно да би донео одлуку да ли да пристане или не, на предложену медицинску меру. Како из садржине захтева произлази да се у конкретном случају, не ради о захтеву за приступ информацијама од јавног значаја у смислу члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04 ... 36/10), већ о захтеву поднетом на основу Закона о правима пацијената, за добијање информација које се односе на вакцинацију детета, а ради доношења одлуке о пристанку или не, на предложену медицинску меру, то ни жалба изјављена туженом органу (Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије), не представља жалбу због повреде права на приступ информацијама од јавног значаја из члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Наиме, према члану 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, свако има право да му буде саопштено да ли орган

власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин, па како се у конкретном случају не ради о захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, у смислу наведеног члана, то је, и по оцени суда, правилно тужени орган оспореним закључком одбацио жалбу тужиоца, као недопуштену.

Суд је ценио све наводе тужбе за које је нашао да су неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног закључка, јер истима тужиоци нису довели у сумњу законитост закључка туженог органа.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 16.06.2017. године, I-4 У 6742/17

Записничар
Драгана Максиовић,с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић,с.р.

ЦРП

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић